

RENBETESKOMMISSIONENS AF 1913 HANDLINGAR

XIV

Protokoll

Sommarundersökningar 1915 inom norra
afdelningens område

Protokoll fördt på Övergaard den 20 augusti 1915.

§ 1 .

Den 19 augusti afreste sektionen med häst till Övergaard på Balsfjordeidet. Under färden demonstrerades af den medföljande lappen Henrik Nilsson Tomma flytningsvägen öfver Markenes-elven och landsvägen.

Den 20 augusti undersöktes flytningsförhållandena vid Övergaard. Sektionen var närvarande vid VIII distrikts renhjords förbiflyttning från Lako-trakten till Vidjik.

Diskussion anställdes med Jon Olsson Blind, VIII distriket.

§ 2 . A.

Flytningsvägen från Markenesdalen till Balsfjordens strand går på W-sidan om Markenes-sätern och rakt ned på landsvägen,

som passeras c:a 100 m E om bron öfver Markeneselven, vidare i samma riktning öfver denna älvd och ned till stranden.

Längs denna väg flytta oxrenhjordarna till XXI, XXIII och X distrikten samt det sista distriktets vajhjord efter kalfningen. Dessa distrikts samtliga renar använda samma väg om hösten.

Naturförhållandena erbjuda inga svårigheter, Lapparna i X distr. hafva dock uttalat som ett önskemål, att på en sträcka af c:a $\frac{3}{4}$ km mellan sätern och stranden skogen skulle utgallras i de tätaste snåren lör att flyttningen med småkalfvar skulle underlättas. En sådan gallring vore också önskvärd på vissa punkter på flyttningsvägen ofvanför sätern.

Sätern, som ligger omedelbart vid flyttningsvägen, är ingärdad och har hittills icke vållat några svårigheter vid förbiflyttningen.

B,

Flyttningsvägen förbi Övergaard från Postdalens ut till VIII och IX distr. går enligt kartan W om gården, där också en »flyttningsgata» af ägaren Randulf Isaksen är ingärdad. Denna väg är särdeles obekväm och brant, hvarför lapparna ej använder den utan flytta i stället E om gården, där den äldre vägen går och därupp och nedflyttningen i liden. N om gården är bekvämare.

Naturförhållandena erbjuda inga svårigheter.

En icke ingärdad slättermyr, belägen strax intill flyttningsvägen E om gården, är mycket svår att undvika vid förbiflyttningen. Om myren inhägnades och tillräcklig öppning lämnades mellan denna och inmarksgärdet, vore skadegörelserisken borta på denna punkt.

Uppe vid Stordalens mynning har strax ofvanför vägen på S:sidan om Stordalselven funnits ett gammalt rengärde. Platsen för detta användes nu till slätter. Denna är så godt som omöjlig att undvika, då renhjorden drifves in i Stordalen, såvida den icke inhägnas.

Öfvergången af Stordalselven är vid högflood riskabel för små-

kalfvar ävensom för klöfjerena. Uppförande af en bro här vore af stor betydelse, enär detta är den enda lämpliga väg för raiderna.

C.

Den flyttningsväg, som lapparna från Ringvasö och Kvalö sommar och höst använda för flyttning från Postdalen till Giusak-dalen och vice versa går E om gården Elvekroknes i närheten af denna gårds utslätter, hvilka icke äro ingärdade. Den risk för skadegörelse, som härvid uppstår (takster hafva förekommit), kan svårligen undvikas, om icke slättrarna ingärdas. Härtill vore tillräckligt, att ett c:a 1 km långt gärde uppfördes från Nordkjosen fram till gården,, sträckande sig längs liden ofvanför slättarna.

§3.

Diskussion med:

I.

Jon Olsson Blind, c:a 50 år. Flyttar i VIII distr.

1. B. tillhörde samma by som brodern Anders Olsson Blind under vintern 1913—14.

Kalfningen skedde vid Taavaskaite i Sverige.

3. Vajhjorden fördes efter kalfningen tillsammans med A. O. Blinds vajor förbi Rostojaure och Moskojavre till fjällen omkring Tverelvdalen och Tabmokdalens, där de hölls hela sommaren,
4. Oxrehjordens flyttning började ungefär 1 vecka före midsommartid. Den 25 juni var den vid Vuontsajaure, NE om Rostojaure. Flyttningen gick vidare förbi Kummajärvi och Peldsavagge, på hvilka ställen man hvilade. Från sistnämnda ställe flyttade B. på ett dygn till Postvollan, dit han framkom den 1 juli. Här lågo då bröderna Per och Ola Olsson Blind med sin oxrehjord. (Vajhjorden hade blandats med Nils Josefsson Kuhmuinens (VI distr.) vajhjord och flyttat genom Mörtens-

dalen). Anders Olsson Blind ratkade här bort sina oxrenar och förde dem via Caccevagge till trakten omkring Dopparcacca och Sottončacca.

Jon däremot lät sina oxrenar blanda sig med Pers och Olas oxrenhjord. Sedan de legat en vecka på Postvollan och renarna under tiden hufvudsakligen betat i Varregaska fortsatte flyttningen förbi Övergaard upp till Storvand, där hjorden sammanfördes med Lars Olsson Blinds samtliga renar samt Pers och Olas vajrenar, hvilka i Tverdalens öfversta del utskiljs från Kuhmuinens hjordar. Renarna släpptes sedan och gingo af sig självfa ut till trakterna omkring Lakselvdalen. — Raiderna gingo samma väg som hjorden till Övergaard.

6. Under den varmaste tiden af sommaren (juli månad) hölls renarna på fjället Kirstifjeld och Kistefjeld, i dalarna Stoksevagge och Gattelasvagge samt i trakten mellan Rismaalstind och Rievsatvagge. Särskildt i trakten af Gattelasvagge finnes mycket snö. Därefter, då renarna började »vända», fördes de till trakterna omkring Storvand, Raššavarčokka och Kilafjeld, där de fingo beta i ungefär 2 veckor. Renarna voro under ständig bevakning äfven under den varmaste tiden.

Mjölkning förekom icke under sommaren.

I och för skiljning af främmande distrikts renar finnes ett gärde uppfört vid den plats, där familjernas sommarvisten äro belägna, i närheten af gården Övre Lakselvsletten.

B. och brodern Anders hade år 1914 sina kåtor vid Övergaard, där äfven brodern Lars bodde; Per och Ola däremot bodde på det vanliga sommarvistet, där de hafva torfkåtor.

7. Den 15 augusti fördes renarna förbi Övergaard upp i Mörtensdalen och hölls i Vidjik och Postdalen, där hjorden betade c:a 10 dagar. Här togos klöfjerena ur hjorden och familjerna afhämtades vid Övergaard.

Från Postvollan flyttade man den vanliga flyttningvägen till Giebnejokka (biälf till Paraselven från W-sidan).

Mjölkning började i Postdalens.

Efter ett par dagars uppehåll vid Giebmejokka lämnade B. denna by och gick med sin raid öfver till Stolpenase, där han förenade sig med brodern Anders, i hvars hjord B:s vajor varit hela sommaren. Härifrån flyttades till mynningen af Caucas-vagge, där en veckas uppehåll gjordes. Mjölkning. Härifrån flyttades mellan Moskojavre och Ruostaelven, öfver riksgränsen på N-sidan af Rostojavre till svenska sidan. — Gränsen passerades omkring den 10 september. — Under vistelsen här utskiljde B. vid Kummajärvi sina oxrenar från brödernas hjord, som under tiden hunnit dit.

Brunsttiden tillbragtes i närheten af Hoha.

III.

Förr har B. likasom 1915 flyttat med alla sina renar ute på Lako.

7. Höstflyttningen har under de senare åren företagits 1 à 2 veckor tidigare än förr, emedan under årens lopp de ställen, där man riskerar takster, blifvit allt flera och betesmarkerna sålunda blifvit trängre.

IV.

2. Sådana som förhållandena nu äro, är det särdeles dåligt utrymme för det renantal, som nu finnes i distriket. Godt utrymme finnes endast för 1000 renar. De yttre delarna af distriket kunna ej utnyttjas längre än som nu sker. — Den del af distriket, som ligger på E-sidan af Sörfjorden, är oanvändbar till sommarbetesland på grund af bristande förbindelse mellan dalarna.

Inom sommarbetesmarkerna finnas 2 ställen där skadegörelser äro synnerligen svåra att undvika, och där takster förekommit, nämligen gården Kvitbergs säter (Mobakken), nära vattendelaren mellan Balsfjorden och Lakselvdalen samt slättermyrar tillhörande en af gårdarna i Seljeelv.

5. B, anser, att distriktsindelningen borde ändras så, att Tverdalen komme att tillhöra VIII distr. Hela E-sidan af Sörfjorden kunde däremot gärna afskiljas från distriktet.

Uppläst och godkändt den 21 augusti 1915.

Justeradt, Tromsö den 24 september 1915.

P. Lorenz Smith.

Eric von Sydow.